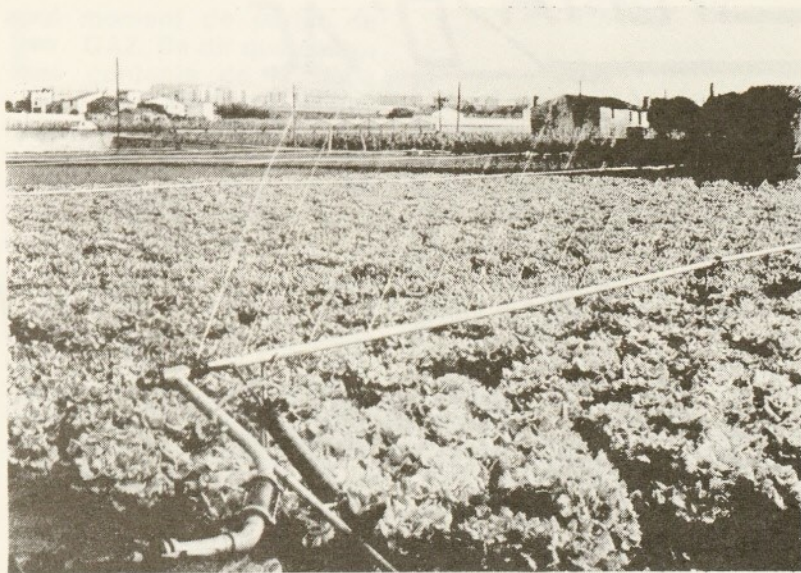

El sector horto-frutícola, un sector amb esperances

estructura productiva.

Els avantatges que poden suposar l'entrada són diversos. En primer lloc l'apertura a nous mercats de productes dels que som excedentaris. O bé l'estimulació que es produiria per la competitivitat que suposaria a termini mitjà un augment de la productivitat.

Un cop acoplats de ple a la CEE, també seria positiu el fet de pertànyer a una economia més ampla on seria més fàcil col·locar excedents i aconseguir d'altres productes amb menys dèficit que actualment. La qüestió de l'energia en la que la CEE està fent esforços per autoabastir-se en podria ser un exemple.

Per sectors, els més beneficiats serien l'agrícola, clarament excedentari en bastants productes.

El pesquer, que amb la gran flota existent i més zones que les que ara té, podria experimentar un gran creixement.

Pel que fa a la indústria la integració pot ser positiva en diversos sectors de la indústria química, la producció de ciment, la siderúrgia de productes acabats, en la indústria alimentària i en altres

subsectors. En general en sortien beneficiades les empreses que siguin competitives en relació a la comunitat i les que per produir s'abasteixen de matèries primeres o productes semi-elaborats que vinguin de països de la comunitat, ja que la baixa d'arancels baixaria els preus d'aquests productes.

En el camp industrial cal assenyalar que mentre a Catalunya hi ha forces sectors que podrien sortir-ne beneficiats, en el conjunt de l'estat espanyol això no és així.

Pel que fa als desavantatges que suposaria la integració al Mercat Comú aquestes depenen en bona part dels acords que estableixi el Govern espanyol amb la CEE.

El primer gran problema que es planteja és el de l'estructura excessivament tradicional que té la nostra economia. Això es pot situar tant a sectors agrícoles com industrial. El fet que a llarg terme l'aixecament d'aranzels suposi un augment de la productivitat, no vol dir que no es produeixin grandíssims costos socials. Un exemple ben clar d'això és la coneguda "reconversió industrial".

D'empreses que han començat com a familiars i que han esdevingut importants dins de l'àmbit estatal n'està ple. A Granollers EGA i CAMP en poden ser clars exemples. Per l'augment lent i progressiu de la seva producció no posseeixen una estructura que les faci competitives. Si el moment de l'adhesió hi ha d'altres països comunitaris que tenen empreses puntes en aquests sectors, es pot produir un fort impacte. Aquests impacte pot derivar o bé en fallida o en reconversió amb el conseqüent cost social.

Un altre problema que es planteja és el de la baixa qualitat de la producció d'alguns sectors. L'agricultura tot i sent el sector que en sortiria més beneficiat de l'adhesió pot rebre forts impactes degut a aquest problema. La pesta porcina o la baixa qualitat de la llet són exemples d'això. I evidentment serà possible exportar si es compleixen les condicions requerides per la comunitat; en cas contrari ens ho seguirem menjant nosaltres.

Un altre sector prometedor però que pot també tenir greus problemes és el pesquer. En l'actualitat la flota pesquera espanyola és de les més poderoses d'Europa. L'accés a noves zones podria ser molt beneficiós. Però les traves que posi la CEE per tal de no permetre l'entrada d'una flota tan nombrosa pot suposar que d'aquí a la integració s'hagi d'efectuar una reconversió que suposaria reduir la flota en un nombre bastant important i evidentment inflar les xifres d'atur en aquest sector.

Per últim esmentar un dels sectors que sembla que no tindrien problemes pel què fa a competència exterior: l'automobilístic. Això ve donat per que les empreses estrangeres estan ja situades aquí i

per tant no els caldrà importar. El problema en aquest sector seria la major possibilitat d'extradició de capitals, ja que la norma que s'imposaria permetria un porcentage més alt d'extradició sobre els guanys obtinguts. Aquest és un exemple del què pot passar a molts sectors on la participació estrangera és important.

L'ACTITUT ESPANYOLA DAVANT L'ADHESIÓ

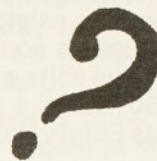
Tots els partits polítics amb representació parlamentària estan d'acord en la integració d'Espanya a la CEE.

Les negociacions iniciades pel govern d'UCD es segueixen realitzant amb el govern del PSOE. Tot i que el 1978 semblava possible l'adhesió a l'1 de gener del 1984, ara la data es retrassa al 1986 i sembla ser que potser el govern portuguès aconseguirà abans de signar l'adhesió.

Això no vol dir que el govern socialista s'adormi. Ben al contrari, el gabinet de Felipe González "va de cul" per ser admès com abans millor a la CEE. Qüestions com la de l'ametralament del pesquer basc fan treure foc pels queixals al ministra Morán. No tan sols perquè suposi una agressió sinó per que dificulta encara més la negociació.

El que és ben clar, és que el govern no pot "anar de cul" per entrar a la CEE, sinó que hi ha d'anar trepitjant fort, i aconseguint uns acords que rebaixin els costos socials al mínim possible.

De no ser així potser no seria tan aconsellable l'entrada al Mercat Comú per a l'economia espanyola.

COMPUTERHARD

Subministres d'Informàtica

COMODORE

SPECTRUM

ORIC

IMPRESSORES, DISQUETS.